

БЕШКЕТНИКИ НА ДИТЯЧОМУ МАЙДАНЧИКУ

У парку було сонячно й гарно. Брі, звівшись навшпиньки, намагалася дотягнутись до гойдалки. Але все дарма.

— А можна й нам покататися? — спитали де не взялись двоє ведмедиків. — Ми Говард і Грейсі.

Брі ступила крок убік і сказала:
— Авжеж, якщо у вас, звісно, вийде.

— Вийде! Дивись! — Ведмедики широко посміхнулись і за якусь мить уже були на гойдалці.

— Пробач нам, Брі, що трохи забарились, — вибачився захеканий Бублик. — Ми писали диктант.

— Я так довго його писав, що Бублику довелося чекати на мене, — сказав Джейсон своїм буркотливим ведмежим басом.

— Пусте, — заспокоїв Джейсона Бублик, поплескуючи його по спині. — Усі ж знають, що ведмедям не дуже щастить на диктанти.

І саме цієї миті з гойдалки зістрибнув Говард.

— Це ти про кого? — спитав він і зараз же додав: —
У нас усе виходить просто супердобре!

Тим часом Джейсон схилив голову й утупився у свої лапи.

— Ого! — вигукнув Говард. —
Ти ба, які в нього величезні лапи!

А Грейсі захихотіла
й додала:

— У Джейсона й Бубли-
ка велетенські лаписька,
наче у клоуна.

Бублик знімає і промовив:

— Я великий ведмідь, тож мені й лапи потрібні великі.

— А в Джейсона лапи ще більші, — не вгавав Говард, регочучи.

Бублик набурмосився. Йому страшенно не сподобалося, що Говард регоче. І він сказав:

— Мої лапи такі великі, що я можу надерти ваші маленькі ведмежі дупки...

— Не звертай на них уваги, Бублику, — прошепотіла Брі, тримаючи його за лапу. — Ти ж не хочеш теж бути таким злим?

Брі, Джейсон і Бублик подалися в інший бік дитячого майданчика.

— Гайда спускатися з гірки,— запропонувала дівчинка.

Бублик став здійматися східцями вгору, а Брі гукнула до Джейсона:

— Приєднуйся до нас!

Але той стояв унизу й спостерігав за Говардом та Грейсі. Вони й досі реготали й тицяли на них пальцями.

— Затули свої вушка лапами, щоб не чути їх,— порадила Брі.

— А Джейсон не вмiє лазити по східцях. Бо його лапи завеликі для того! — дражнилася Грейсі. І Говард, що стояв поряд із нею, теж голосно захихотів.

Джейсон усе-таки заліз на гірку й, ставши біля Брі та Бублика, спитав:

— А що вони там іще сказали?

— Нічого,— відповів Бублик і розгублено глянув на Брі, бо не знав, як заспокоїти друга.